

през 1958 г. Младото семейство остава да живее при свекъра и свекървата. Каквото печелят всичко се дава на свекървата и тя разпределя финансите. Отделят се чак след смъртта на ѝ през 1974 г. – вече имат пет деца.

В много случаи поради постоянните конфликти на снахата със свекървата и свекъра се проявява желанието на младите да се отделят по-рано. Така например в общността на кардарашите по повод подобно желание се свиква мешере. Съдът е събран от родителите на момичето, но решението е негативно за тях – младото семейство е сметнато за прекалено младо (само с едно малко дете) и неспособно да живее самостоятелно, без родителски контрол (Марушиакова, Попов 2007-г: 372).

По време на катунарстването, за да отделят младите, им се прави нова палатка. Чрез редица ритуални действия се показва съгласието за това. Когато палатката е готова свекървата и майката на съпругата хвърлят бонбони пред входа и отзад, откъм носещия кол. Вечерта се организира празненство, на което се поканват всички от катуна. Слага се трапеза, ястията са безсолни и оцет няма (сол и оцет е на горчице). Донасят се подаръци, хвърлят се пари върху палатката и се благославя: “Здраве, щастие, лошотията да бяга...” (Студии романи 1995: 133-134).

При уседналите цигани/ роми най-често към къщата на родителите се пристрояват стаи в хоризонтален план. „Ако някой се отдели от семейството му правят стая залепена за първата. И така три-четири семейства могат да живеят в една къща, към 25 човека” (м., 68 г.) (цит. по Петров, Маринов 2004: 46).

Когато фамилията е по-заможна – вдига се ново жилище, по възможност в непосредствена близост с бащиното. При родителите до смъртта им продължава да живее най-малкият син, а ако няма момчета – най-малката дъщеря. Той/ тя традиционно наследява недвижимото и движимото имущество. Грижи се и за възрастните си родители (миноратно право).

За мъжа, възпитан в патриархалните традиции, е непозволено да напусне бащиния си род и да отиде на живее при този на жена си. По изключение става „заврял” зет в случай, че в рода няма мъжки наследник. Избира се мъж от по-бедно семейство или от субгрупа по-ниско йерархично ниво в общността. В Старозагорско са познати такива ситуации при тракийските калайджии. При всеки повод най-малката от петте дъщери Д., винаги подчертава, че нейния мъж Г. баща ѝ и го купил. Той е от бедно и с много братя семейство (ж., 36 г.).

Отделянето на младите от старите в никакъв случай не прекъсва традиционната културно-битова връзка. Най-възрастният, който управлява рода, продължава да бъде баща, глава, вземащ решенията.

В годините на прехода след 1989 г. и особена по време на икономическата криза, това отделяне става все по-трудно. Ранната женитбе-